

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 513

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 16 iunie 2005

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 242 din 10 mai 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului	1-4	23. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei privind aprobarea Contractului-cadru de vânzare/cumpărare a energiei electrice pentru acoperirea consumului propriu tehnologic al rețelelor electrice de distribuție, încheiat între [producător de energie] și [operator de distribuție]	6
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
535. — Hotărâre privind aprobarea plății contribuției financiare a României pentru participarea în anul 2005 la Programul comunitar Customs 2007	5	462/67. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale și al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind abrogarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale și al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 873/141/2004 privind stabilirea tarifului reglementat pentru prestarea serviciului de transport al gazelor naturale	7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
22. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei pentru aprobarea Contractului-cadru de vânzare/cumpărare a energiei electrice, încheiat între [producător de energie electrică] și [furnizorul consumatorilor captivi]	5-6	463. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale privind stabilirea tarifului reglementat pentru prestarea serviciului de transport al gazelor naturale	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 242

din 10 mai 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Acsinte Gaspar — judecător

Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ion Tiucă — procuror
Irina Loredana Lăpădat — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, excepție ridicată de Georgeta Ion și Tarek Hassan Abdel Hady Hassan, prin mandatar Liga Democratică pentru Dreptate din România, în Dosarul nr. 841/COM/2004 al Tribunalului Ialomița — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde autoarea excepției în nume propriu, precum și în calitate de mandatar al părții Tarek Hassan Abdel Hady Hassan, lipsind celelalte părți. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Autoarea excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru. În esență, arată că nivelul ridicat al unor taxe judiciare, precum și faptul că acestea trebuie să fie achitate anticipat, fără a se ține seama de circumstanțele speciale ale cauzei, încalcă dreptul de liber acces la justiție garantat de art. 21 din Constituție. Se mai arată că textul de lege criticat nu menține un just echilibru între interesul statului de a colecta taxele de timbru judiciar și interesul particularilor aflați în situații deosebite din punct de vedere financiar de a introduce o acțiune în fața instanței. Perioada de plată a acestor taxe fiind foarte scurtă, impunerea lor constituie o restrângere disproporționată adusă însuși dreptului de acces la judecată, ceea ce reprezintă o încălcare a art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, invocă și Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din cauza *Kreuz contra Poloniei* din 19 iunie 2001.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, susține, în esență, că acest act normativ este neconstituțional, deoarece creează o discriminare nejustificată între creditori și debitori.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 din Legea nr. 146/1997 este neîntemeiată. În acest sens, arată că Legea fundamentală nu prevede gratuitatea actului de justiție, astfel încât legiuitorul este liber să stabilească taxe judiciare de timbru, acoperind pe această cale o parte din cheltuielile efectuate pentru funcționarea serviciului public al justiției, obligație impusă de dispozițiile art. 56 alin. (1) din Constituție.

În ceea ce privește dispozițiile Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, arată că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, deoarece prevederile legale criticate nu au incidență în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței de judecată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 decembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 841/COM/2004, **Tribunalul Ialomița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și ale Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului**, excepție ridicată de Georgeta Ion și Tarek Hassan Abdel Hady Hassan, prin mandatar Liga Democratică pentru Dreptate din România.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia arată că prevederile art. 21 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru contravin dispozițiilor art. 1 alin. (5), art. 16 alin. (1) și (2), art. 20 alin. (2) și ale art. 21 din Constituție, întrucât: „nivelul taxelor stabilite, precum și perioada prin care acestea să fie plătite, (...) sunt factori ce trebuie luați în calcul pentru a stabili dacă se poate bucura o persoană fără nici o posibilitate materială de dreptul de acces și de beneficiul la o judecată din partea unei instanțe“. Se susține că este necesară „menținerea unui just echilibru între interesele statului de a colecta taxele de timbru judiciar, pe de o parte, și interesul reclamantei de a introduce o acțiune în fața instanței, pe de altă parte“. De asemenea „este neconstituțională nerespectarea echilibrului între interesul general al statului și interesul legitim al reclamantei“. În concluzie, se afirmă că „nu poate exista acces liber și complet la justiție atunci când judecarea unui proces depinde de suma de bani de care reclamantul nu dispune“.

În ceea ce privește neconstituționalitatea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, se afirmă că prin aceste prevederi legale sunt încălcate dispozițiile art. 1 alin. (5), art. 16 alin. (1) și (2), art. 20 alin. (2), art. 21 și ale art. 44 alin. (2) din Constituție.

În esență, se susține că Legea nr. 64/1995 este neconstituțională prin raportare în special la art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se mai arată că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului este obligatorie pentru instanțele de judecată, invocându-se „Decizia de principiu în materia societăților comerciale dată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin care se admite că acționarul majoritar se poate pretinde personal victima unei decizii afectând drepturile patrimoniale ale societății și că se poate pretinde victima violării art. 6 paragraful 1, chiar dacă problema personalității juridice în dreptul intern al firmei face obiectul unei contestații nesoluționate încă“.

Tribunalul Ialomița — Secția civilă arată că din motivarea excepției rezultă că autorul acesteia se referă la art. 20 din Legea nr. 146/1997.

Exprimându-și însă opinia în legătură cu prevederile art. 21 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, instanța de judecată consideră că acestea nu încalcă dispozițiile constituționale invocate. Se arată că textul de lege criticat, stabilind „competența instanțelor judecătorești de a soluționa unele cazuri de excepție ce derogă de la regula timbrării acțiunilor în justiție“, creează „posibilitatea cetățenilor care se află în situațiile reglementate de art. 74 din Codul de procedură civilă să acceadă la judecată în fața instanțelor judecătorești“.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 64/1995, instanța de judecată apreciază că este neîntemeiată, întrucât „reclamanții nu indică textele de lege și modul în care acestea contravin Constituției, făcând doar referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, prin prisma calității lor de acționari la o societate comercială“.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că motivarea excepției de neconstituționalitate se referă la prevederile art. 20 din Legea nr. 146/1997, iar în legătură cu neconstituționalitatea acestui text de lege Curtea Constituțională a statuat că

„accesul liber la justiție nu înseamnă gratuitate, (...) fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție“.

În legătură cu prevederile art. 21 alin. (1) din Legea nr. 146/1997, se arată că acestea reprezintă expresia respectării principiilor constituționale ale egalității în drepturi a cetățenilor și liberului acces la justiție. Prevederile alin. (2) ale art. 21 din lege, corelate cu art. 74—81 din Codul de procedură civilă, „completează cadrul în care cetățenii aflați în situațiile prevăzute de art. 74 din Codul de procedură civilă pot accede la judecată în fața instanțelor judecătorești“, astfel încât „nu încalcă, sub nici un aspect, principiile fundamentale garantate de Constituție“.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 64/1995, se apreciază că aceasta este inadmisibilă, deoarece acest act normativ nu este aplicabil în cauză.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 21 din Legea nr. 146/1997 nu contravin dispozițiilor art. 16 din Constituție. Se arată că acordarea de înlesniri la plata taxelor judiciare de timbru dă expresie principiului egalității în drepturi a cetățenilor, „materializând preocuparea legiuitorului de a complini insuficiența posibilităților materiale ale celor care apelează la justiție pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime“. În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 21 din Constituție, se mai arată că „principiul liberului acces la justiție nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează instanțelor judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție.“

Referitor la neconstituționalitatea Legii nr. 64/1995, față de dispozițiile art. 16 și ale art. 44 din Constituție, se apreciază că procedura prevăzută de acest act normativ „a fost instituită de legiuitor ca un mijloc de constrângere a debitorului, care nu și-a executat voluntar obligațiile de plată“, asigurându-se astfel „protecția dreptului de proprietate a titularilor de creanțe certe, lichide și exigibile“. Nu poate fi reținută nici încălcarea principiului constituțional al egalității cetățenilor în fața legii, deoarece „Legea nr. 64/1995 instituie o procedură specială, aplicabilă în mod egal tuturor categoriilor de debitori aflați în procedura reorganizării judiciare și a falimentului“. Se mai arată că dispozițiile art. 1 și ale art. 20 din Constituție nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din Încheierea de sesizare a Curții Constituționale din 10 decembrie 2004, îl constituie prevederile art. 21 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, precum și prevederile Legii nr. 64/1995

privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004.

În legătură cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 din Legea nr. 146/1997, Curtea constată că, în realitate, din motivarea formulată reiese că autorii excepției critică dispozițiile art. 20 din lege, astfel încât prin prezenta decizie urmează să se pronunțe asupra acestui din urmă text de lege.

Prevederile art. 20 din Legea nr. 146/1997 au fost modificate prin Ordonanța Guvernului nr. 34/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 28 august 2001, aprobată prin Legea nr. 742/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 17 decembrie 2001. În urma acestor modificări, prevederile legale criticate au următoarea redactare:

Art. 20: „(1) Taxele judiciare de timbru se plătesc anticipat.

(2) Dacă taxa judiciară de timbru nu a fost plătită în cuantumul legal, în momentul înregistrării acțiunii sau cererii, ori dacă, în cursul procesului, apar elemente care determină o valoare mai mare, instanța va pune în vedere petentului să achite suma datorată până la primul termen de judecată. În cazul când se micșorează valoarea pretențiilor formulate în acțiune sau în cerere, după ce a fost înregistrată, taxa judiciară de timbru se percepe la valoarea inițială, fără a se ține seama de reducerea ulterioară.

(3) Neîndeplinirea obligației de plată până la termenul stabilit se sancționează cu anularea acțiunii sau a cererii.

(4) Dacă în momentul înregistrării sale acțiunea sau cererea a fost taxată corespunzător obiectului său inițial, dar a fost modificată ulterior, ea nu va putea fi anulată integral, ci va trebui soluționată, în limitele în care taxa judiciară de timbru s-a plătit în mod legal.

(5) În situația în care instanța judecătorească investită cu soluționarea unei căi de atac ordinare sau extraordinare constată că în fazele procesuale anterioare taxa judiciară de timbru nu a fost plătită în cuantumul legal, va dispune obligarea părții la plata taxelor judiciare de timbru aferente, dispozitivul hotărârii constituind titlu executoriu. Executarea silită a hotărârii se va efectua prin organele de executare ale unităților teritoriale subordonate Ministerului Finanțelor Publice în a căror rază teritorială își are domiciliul sau sediul debitorul, potrivit legislației privind executarea silită a creanțelor bugetare.“

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru contravin dispozițiilor art. 1 alin. (5), art. 16 alin. (1) și (2), art. 20 alin. (2) și ale art. 21 din Constituție, al cărui conținut este următorul:

— Art. 1 alin. (5): „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.“;

— Art. 16 alin. (1) și (2): „(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.“;

— Art. 20 alin. (2): „Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.“;

— Art. 21: „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngradi exercitarea acestui drept.

(3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

(4) Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.“

Autorii excepției mai consideră că Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului contravine următoarelor dispoziții constituționale: art. 1 alin. (5), art. 16 alin. (1) și (2), art. 20 alin. (2), art. 21 și ale art. 44 alin. (2) din Constituție.

În susținerea neconstituționalității prevederilor art. 21 din Legea nr. 146/1997, autorii excepției invocă și dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

De asemenea, autorii excepției consideră că Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului contravine dispozițiilor art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 6 paragraful 1, ale art. 13 și ale art. 14 din Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

I. În legătură cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 64/1995, Curtea constată că aceasta a fost ridicată într-o cauză având ca obiect acțiunea în constatarea nulității absolute a vânzării prin licitație publică a unui imobil-construcție, precum și a actului de adjudecare a acestuia. Or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, *„Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor (...) privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei (...)“*.

Prin urmare, prevederile Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului nu au aplicabilitate în soluționarea litigiului aflat pe rolul instanței de judecată, astfel încât excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 64/1995 este inadmisibilă și urmează a fi respinsă.

II. Prevederile art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru au mai făcut obiect al controlului

de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale, și cu o motivare identică. Prin Decizia nr. 155 din 17 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 9 mai 2005, Curtea Constituțională a constatat că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Pentru a pronunța această soluție, Curtea a reținut că „(...) accesul liber la justiție, consacrat de art. 21 din Constituție, nu înseamnă gratuitate. Nici o dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor, iar cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 alin. (1) din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii“.

S-a mai reținut prin decizia menționată că „atât obligația de plată a taxelor judiciare, cât și excepțiile stabilite de lege se aplică deopotrivă tuturor cetățenilor aflați în situații identice, precum și tuturor litigiilor de aceeași natură, neexistând discriminări sau privilegii contrare prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție. Plata taxelor judiciare de timbru fiind o condiție legală pentru începerea proceselor civile, obligația la plata anticipată a acestor taxe (în unele cazuri până la un termen ulterior, stabilit de instanța judecătorească) este justificată, ca și sancțiunea anulării acțiunii sau cererii, în caz de neplată a acestora“.

Soluția pronunțată în Decizia nr. 155 din 17 martie 2005, precum și considerentele care au stat la baza acesteia, își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură a justifica o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

1. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, excepție ridicată de Georgeta Ion și Tarek Hassan Abdel Hady Hassan, prin mandatar Liga Democratică pentru Dreptate din România, în Dosarul nr. 841/COM/2004 al Tribunalului Ialomița — Secția civilă.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de aceiași autori în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 mai 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Lăpădat

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind aprobarea plății contribuției financiare a României
pentru participarea în anul 2005 la Programul comunitar Customs 2007**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al Memorandumului de înțelegere dintre România și Comunitatea Europeană referitor la participarea României la Programul comunitar Customs 2007, semnat la București la 18 iulie 2003, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.519/2003,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă plata contribuției financiare a României pentru participarea în anul 2005 la Programul comunitar Customs 2007, în limita echivalentului în lei al sumei de 21.250 euro.

Art. 2. — Suma prevăzută la art. 1 se asigură din bugetul Ministerului Finanțelor Publice — Autoritatea

Națională a Vămilelor, aprobat prin bugetul de stat pe anul 2005, de la capitolul 72.01 „Alte acțiuni“, titlul 38 „Transferuri“, articolul 40 „Transferuri neconsolidabile“, alineatul 93 „Programe comunitare“.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
p. Ministrul finanțelor publice,
Doina-Elena Dascălu,
secretar de stat

București, 9 iunie 2005.
Nr. 535.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE
ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN**pentru aprobarea Contractului-cadru de vânzare/cumpărare a energiei electrice,
încheiat între [producător de energie electrică] și [furnizorul consumatorilor captivi]**

În temeiul art. 9 alin. (2), (6) și (7), al art. 11 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și i) din Legea energiei electrice nr. 318/2003,

ținând cont de referatul de aprobare redactat de Departamentul funcționarea și dezvoltarea pieței de energie și în conformitate cu prevederile procesului-verbal al ședinței Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei din data de 8 iunie 2005,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Contractul-cadru de vânzare/cumpărare a energiei electrice, încheiat între [producător de energie electrică] și [furnizorul consumatorilor captivi], prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă:

a) Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 36/2004 pentru aprobarea Contractului-cadru de portofoliu de vânzare/cumpărare a energiei electrice, încheiat între producător și furnizorul consumatorilor captivi, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.247 din 23 decembrie 2004;

*) Anexa se publică pe pagina web a Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei: www.anre.ro.

b) Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 32/2002 privind aprobarea Contractului-cadru de achiziție a energiei electrice de la autoproducători și producători independenți, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 22 noiembrie 2002;

c) Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 28/1999 pentru aprobarea Contractului-cadru de vânzare-cumpărare pe termen lung a energiei electrice, încheiat între Societatea Națională „Nuclearelectrică” — S.A. și Societatea Comercială „Electrică” — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 397 din 20 august 1999, cu modificările ulterioare.

(2) Orice alte dispoziții contrare cuprinse în reglementările Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei se modifică în conformitate cu prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — (1) Contractele încheiate pe baza contractelor-cadru prevăzute la art. 2 se vor derula până la data de 30 iunie 2005, cu excepția prevăzută la art. 4 alin. (1).

(2) Contractele încheiate pe baza contractului-cadru prevăzut la art. 1 își vor produce efectele începând cu data de 1 iulie 2005, cu excepția prevăzută la art. 4 alin. (2).

Art. 4. — (1) Contractele încheiate pe baza contractelor-cadru prevăzute la art. 2 de către producătorii care intră

sub incidența prevederilor Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 4/2005 pentru stabilirea tarifului de achiziție a energiei electrice de la producătorii hidroelectrici care nu dețin contracte de portofoliu se vor derula până la data de 31 decembrie 2005.

(2) Contractele încheiate pe baza contractului-cadru prevăzut la art. 1 de către producătorii care intră sub incidența prevederilor Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 4/2005 își vor produce efectele începând cu data de 1 ianuarie 2006.

Art. 5. — (1) Furnizorii consumatorilor captivi și producătorii de energie electrică pentru care Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei a aprobat prin ordine/decizii prețuri reglementate de vânzare a energiei electrice, cu excepția prevăzută la alin. (2), încheie contracte pe baza contractului-cadru prevăzut la art. 1 și duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

(2) Sunt exceptați de la prevederile alin. (1) producătorii calificați pentru producție prioritară necontrolabilă.

Art. 6. — Departamentele de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Nicolae Opreș

București, 8 iunie 2005.

Nr. 22.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind aprobarea Contractului-cadru de vânzare/cumpărare a energiei electrice pentru acoperirea consumului propriu tehnologic al rețelelor electrice de distribuție, încheiat între [producător de energie] și [operator de distribuție]

În temeiul art. 9 alin. (2), (6) și (7), al art. 11 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și i) din Legea energiei electrice nr. 318/2003,

ținând cont de referatul de aprobare redactat de Departamentul funcționarea și dezvoltarea pieței de energie și în conformitate cu prevederile Procesului-verbal al ședinței Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei din data de 8 iunie 2005,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Contractul-cadru de vânzare/cumpărare a energiei electrice pentru acoperirea consumului propriu tehnologic al rețelelor electrice de distribuție, încheiat între [producător de energie] și [operator de distribuție], prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Contractele încheiate pe baza contractului-cadru prevăzut la art. 1 își vor produce efectele începând cu data de 1 iulie 2005.

Art. 3. — Operatorii de distribuție și producătorii de energie electrică pentru care Autoritatea Națională de

Reglementare în Domeniul Energiei a aprobat prin ordine/decizii prețuri reglementate de vânzare a energiei electrice pentru acoperirea consumului propriu tehnologic al rețelelor electrice de distribuție încheie contracte pe baza contractului-cadru prevăzut la art. 1 și duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Departamentele de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Nicolae Opreș

București, 8 iunie 2005.

Nr. 23.

*) Anexa se publică pe pagina web a Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei: www.anre.ro.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE
ÎN DOMENIUL GAZELOR NATURALE
Nr. 462 din 9 iunie 2005

AGENȚIA NAȚIONALĂ
PENTRU RESURSE MINERALE
Nr. 67 din 14 iunie 2005

ORDIN

privind abrogarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale și al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 873/141/2004 privind stabilirea tarifului reglementat pentru prestarea serviciului de transport al gazelor naturale

Având în vedere prevederile art. 26 alin. (2) și (3) din Legea petrolului nr. 238/2004, precum și ale art. 100 alin. (1) lit. b) și alin. (2) lit. c) din Legea gazelor nr. 351/2004,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) și (5) din Legea nr. 351/2004, precum și ale art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 756/2003 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale și președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emit prezentul ordin.

Articol unic. — Începând cu data de 1 iulie 2005 se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale și al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale

nr. 873/141/2004 privind stabilirea tarifului reglementat pentru prestarea serviciului de transport al gazelor naturale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 543 din 17 iunie 2004.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare
în Domeniul Gazelor Naturale,
Ștefan Cosmeanu

Președintele Agenției Naționale
pentru Resurse Minerale,
Gheorghe Buliga

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE
ÎN DOMENIUL GAZELOR NATURALE

ORDIN

privind stabilirea tarifului reglementat pentru prestarea serviciului de transport al gazelor naturale

Având în vedere prevederile art. 26 alin. (2) și (3) din Legea petrolului nr. 238/2004, precum și ale art. 100 alin. (1) lit. b) și alin. (2) lit. c) din Legea gazelor nr. 351/2004,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) și (5) și ale art. 99 din Legea gazelor nr. 351/2004,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Tariful pentru prestarea serviciului de transport al gazelor naturale pentru perioada 1 iulie 2005 — 30 iunie 2006, aferent exploatării Sistemului național de transport al gazelor naturale, se stabilește după cum urmează:

— componenta pentru rezervarea capacității în sistemul de transport, pentru 1.000 mc și oră de rezervare — 9,67 RON, respectiv 96.700 ROL;

— componenta volumetrică pentru fiecare 1.000 mc transportați — 16,04 RON, respectiv 160.400 ROL.

(2) Componentele tarifului pentru prestarea serviciului de transport al gazelor naturale, prevăzute la alin. (1), nu conțin T.V.A.

Art. 2. — Se stabilesc venitul total și venitul total reglementat, aferente celui de-al doilea an al primei perioade de reglementare, iulie 2004 — iunie 2007, pentru Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „TRANSGAZ” — S.A. Mediaș, prevăzute în anexa la prezentul ordin.

Art. 3. — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale și Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „TRANSGAZ” — S.A. Mediaș vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la data de 1 iulie 2005.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale,
Ștefan Cosmeanu

București, 9 iunie 2005.
Nr. 463.

**VENITUL TOTAL ȘI VENITUL TOTAL REGLEMENTAT,
aferele celui de-al doilea an al primei perioade de reglementare, iulie 2004 — iunie 2007**

Capacitatea operațională a Sistemului național de transport al gazelor naturale		
Capacitatea de transport anuală	milioane mc	29.521
Capacitatea de transport orară	mii mc	3.380
Cantitatea anuală programată pentru transportul prin Sistemul național de transport al gazelor naturale (iulie 2005 — iunie 2006)		
	milioane mc	17.028
Venitul total (VT ₂)	milioane RON	5.58,7148
	milioane ROL	5.587.148
Venitul total reglementat (VTR ₂)	milioane RON	449,7737
	milioane ROL	4.497.737
Rata de creștere a eficienței economice pentru perioada de reglementare	%	0

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 032385